

**[Rytter.]**

være vidtløftig; vi vil jo saa vende tilbage til den til næste Aar.

Jeg vil dog gerne sige med Hensyn til de stillede Ændringsforslag, at man tydeligt kan se, hvad der her er opnaaet fra radikal Side, og jeg maa sige, at det ikke er Smaa-ting; der er opnaaet en hel Del. Man kunde da spørge os, hvorfor vi saa ikke kan gaa med til Lovforslaget. Det kan vi ikke ud fra den Betragtning, at selv om de uheldige Regler er faldet bort — maa jeg sige det saaledes: at selv om det, der efter vor Mening var Giften i Lovforslaget, er taget ud —, kan vi ikke stemme for Forslaget, fordi dette som alle de Forslag, vi faar vedrørende Straffeloven og Retsplejeloven, stadig vækker Uro hos Dommerne. Man ved snart ikke, hvornaar man faar Ro i disse Affærer.

Det gælder f. Eks. ogsaa med Hensyn til § 29. Denne Paragraf er jo nu blevet saa indviklet, at det vil blive vanskeligt for Dommerne at finde ud af den. Dommeren skal først skønne, om særlige Omstændigheder giver Grund til at lukke Dørene, og bagefter, om ganske særlige Hensyn gør det magtpaaliggende, at Dørene lukkes; han skal skønne to Gange. Endvidere indføres der en Bestemmelse om, at der skal optages et Diktat til Retsprotokollen. Jeg synes, det er forfærdelig upraktisk; det vil blive saa vanskeligt at faa et Diktat frem, som alle er enige om. Men ogsaa det vil vi kunne faa taget op igen.

Hvad § 194 angaar, beklager jeg, at Ministeren ikke har villet fravige den, saaledes at det kun blev rent undtagelsesvis, den kunde benyttes. Ligeledes vil § 760 blive meget vanskelig at finde ud af, og jeg vilde ønske, at ogsaa den kunde ændres. Men da nu Forslaget har faaet en saadan Skikkelse, at vi i alt Fald kan diskutere paa Grundlag af det, haaber jeg, at vi med Hensyn til det, ligesom det er sket med Klage- retsforslaget, vil kunne opnaa visse reelle Ændringer.

Endelig beklager jeg, at Ministeren har fastholdt § 783.

Alt i alt maa jeg sige, at Lovforslaget er blevet forbedret, men Ministerens ulyksalige Trang til at komme med en hel Del Forslag — selv om denne Trang er blevet væsentlig bremset — bevirker alligevel, at vi ikke kan gaa med til Lovforslaget. Jeg havde haabet paa, at den ærede radikale Ordfører vilde sige, at nu kunde det være nok, nu maatte vi sige stop, saa at vi var blevet fri for at faa mere Straffelovgivning, Proceslovgivning o. s. v.

**C. J. F. Sven:** Da det er givet, at Lovforslaget ikke vil blive gennemført i indeværende Samling, skal jeg afstaa fra at gaa ind paa de stillede Ændringsforslag, idet jeg blot skal meddele, at jeg ikke agter at afgive Stemme.

I øvrigt vil jeg sige, at naar det ikke er Meningen at gennemføre Lovforslaget, forekommer det mig at være lidt maliciøst saa at tage den anden Behandling, idet dennes eneste Formaal formentlig kun kan være at nagle det radikale Parti til det, der nu er opnaaet. Det er maaske en klog Foranstaltning, men jeg synes, det er lidt maliciøst over for dette Parti.

Endelig vil jeg konstatere, at har end Loven lidt Skibbrud, saa faar man haabe, det er et lykkeligt Skibbrud, bedømt fra alle Sider. Vi vil med tørre Taarer begræde det. Den højtærede Justitsminister har opnaaet et Forlig med de Radikale, der nu publiceres for al Offentlighed, og hvad kan man saa forlange mere?

**Gunnar Fog-Petersen:** Jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Motivering for Ændringsforslagene og dermed anbefale disse.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) gjorde en Bemærkning om Bestemmelsen under Nr. 1 til § 1, der igen er til § 29 i den gældende Lov, hvorved det bestemmes, at der i Retsbogen skal optages en saa fyldig Gengivelse af Sagens Gang, at der ved Domsafsigtelsen kan meddeles Offentligheden en Fremstilling af Domsforhandlingens Forløb. Det ærede Medlem mente, at det vilde blive en meget vanskelig Sag i Praksis. Efter Sagens Natur vil det kun blive den meget sjældne Undtagelse, der her vil blive Tale om, og jeg kan ikke tro, at man ikke fra Rettens Side i disse sjældne Tilfælde skulde være i Stand til at løse den foreliggende Opgave. Saa vidt jeg ved, er Spørgsmaalet om Optagelse af Referat af Domsforhandlinger for lukkede Døre et Problem, som de sagkyndige beskæftiger sig med ikke alene her i Landet, men ogsaa i de andre skandinaviske Lande, og man har i Sverige været inde paa at overveje Anbringelse af Diktafoner i Retslokalet, hvorved en nøjagtig Gengivelse af Sagens Gang blev optaget. Det, der her er foreslaaet, er et lille Skridt ad den Vej. Jeg vil udtale det Ønske, at man vil gaa videre i Overvejelserne paa dette Omraade, maaske efter fælles Forhandlinger inden for de skandinaviske Lande, for at naa til det, som maatte være Maalet: at hvor Offentligheden udelukkes, optages der et helt